

A végzés rendelkező része

- 1) Már nem szükséges határozni az Európai Parlament 2017. március 2-i, Marion Anne Perrine Le Pen parlamenti mentességének felfüggesztéséről szóló P8_TA(2017)0056 határozatának megsemmisítésére irányuló kérelemről.
- 2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Marion Anne Perrine Le Pen maga viseli a saját költségeit, valamint köteles viselni a Parlament részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 231., 2017.7.17.

A Törvényszék 2017. december 14-i végzése – Rogesa kontra Bizottság

(T-475/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Megsemmisítés iránti kereset — Dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — 1367/2006/EK rendelet — Ércpellet és szinterezett érc keverékét előállító létesítményre vonatkozó dokumentumok — A hozzáférés hallgatóságos megtagadása — A kereset benyújtását megelőzően hozott kifejezett határozat — Okafogyottság megállapítása iránti kérelem — Az eljáráshoz fűződő érdek — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”)

(2018/C 052/44)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Németország) (képviselők: S. Altenschmidt és A. Sitzer ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselő: H. Krämer meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Elsősorban a 2017. június 20-i hallgatóságos bizottsági határozat, másodsorban pedig a 2009. november 2-i, Ares (2017) 1684109 számú dokumentumhoz és a 2009. november 29-i, Ares (2017) 1685639 számú dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó, 2017. július 11-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH, illetve az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 318., 2017.9.25.

2017. november 22-én benyújtott kereset – Comprojecto-Projetos e Construções és társai kontra EKB

(T-768/17. sz. ügy)

(2018/C 052/45)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperesek: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Lisszabon, Portugália), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisszabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisszabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisszabon) (képviselő: M. A. Ribeiro ügyvéd)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott aktusokat, nevezetesen:
 - (i) az alperes eljárást megtagadó határozatát;
 - (ii) az alperesnek a kötelezettségszegési eljárás mellőzésére vonatkozó határozatát;
 - (iii) a Banco de Portugal (Portugália központi bankja) elnökének, valamint azon más „tisztviselőinek” határozatát, akik nem nyilatkoztak a 2013. június 26-a és 2015. április 22-e között benyújtott panaszokra és kérelmekre;
- ugyanezen okokból a felperesek azt kérik, hogy a Bíróság döntsön úgy, hogy lehetővé váljék:
 - (i) a felperesek számára a bírácnak a BCP-vel [Banco Comercial Português] és más gazdasági szereplőkkel szemben benyújtott, polgári kártérítés iránti kérelem tekintetében hozott határozata megsemmisítése;
 - (ii) a felperesek számára, hogy kártérítési keresetet indíthassanak a portugál állammal szemben;
 - (iii) annak értékelése, hogy a tagállam/az ügyész/a PGR indokoltan tagadta-e meg beavatkozást a polgári perbe;
 - (iv) annak értékelése, hogy a tagállam/az ügyész/a PGR alapos indokkal nem közölte-e az ügyet az OLAF-fal;
- ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a felperesek kérelmei megalapozottak, az EUMSZ 268. cikk és 340. cikk értelmében kötelezze az EKB-t 45 828 257,80 euró összeg megfizetésére a tényleges kifizetés megtörténtéig járó törvényes késedelmi kamatokkal növelve, valamint minden, a beavatkozások megtörténtét követően keletkezett költség és kár megtérítésére;
- mindazonáltal, tekintettel az EUMSZ 280. cikk rendelkezéseire, valamint arra a tényre, hogy „az Európai Központi Bank által elfogadott azon jogi aktusok, amelyek – az államokat kivéve – a jogalanyokra vagyoni kötelezettséget rónak, végrehajthatók”, amint az az EUMSZ 299. cikkből következik, a Törvényszéknek el kell rendelnie, hogy az alperes ezen összegek megfizetését az EKB-től követelje;
- tekintettel arra a tényre, hogy a nemzeti központi bank „olyan közigazgatási hatóság előtt eljárást indítsanak, amely hatáskörrel rendelkezik a panaszok elbírálására, vagy megfelelő bírósági eljárás kezdeményezésére”, amint az a 2005/29/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdése b) pontjának, a 2007/64/EK irányelv 81. cikke (1) bekezdésének és 83. cikke (1) bekezdésének, valamint a 317/2009 DL (rendelet) 96. cikke (1) bekezdése b) pontjának (Kiegészítő szankciók) rendelkezéseiből következik, az alperes meghatalmazottjának fel kell hívnia az EKB-t, hogy „haladéktalanul” utalja át az említett összegeket a felperesek számláira;
- Az alperes:
 - (i) követelje meg meghatalmazottjától, a nemzeti központi banktól, hogy kérje az EKB-től, hogy nyújtsa be az említett elemeket, ha a Banco de Portugalról szóló alkotmányos törvény 13. cikke (2) bekezdésének rendelkezései értelmében a hitelintézet nem mutatja be azokat, a nemzeti központi banknak követelnie kell, hogy az említett intézmény „haladéktalanul” utalja át az említett összegeket a felperesek számláira;
 - (ii) tekintettel arra, hogy a hitelintézet esetében előfordulhat, hogy köteles „haladéktalanul” kártalanítani a felpereseket, tisztelben kell tartani az Európai Unió Alapjogi Chartája 41.cikke (2) bekezdése a) pontjának, 47. cikke második albekezdésének és 49. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit, jöllehet a Banco de Portugal és az ügyész/PGR esetében, az Európai Központi Bank szankciók kiadására vonatkozó hatásköréről szóló 2352/98 rendelet 3. cikkének rendelkezéseire figyelemmel, az EKB-nak „kötelezettségszegési eljárás” megindításáról kell döntenie, felszólítván a BCP-t a cselekvésre oly módon, hogy e hitelintézménynek határoznia kell, és nem tartózkodhat a cselekvéstől;

- jöllehet az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének értelmében nem a Törvényszék hatásköréről van szó, ha a nemzeti központi bank nem ismeri el, hogy „nem teljesítette a Szerződésekből eredő valamely kötelezettségét, a bank köteles megtenni az Európai Unió Bírósága ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket”, az EUMSZ 271. cikk d) pontja rendelkezéseinek értelmében, a kérdést a Tribunal Supremo elé kell terjeszteni;
- jöllehet nem a Törvényszék hatásköréről van szó, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a felperesek keresete megalapozott, az EUMSZ 264. cikknek megfelelően a Törvényszéknek javasolnia kell a Tribunal Supremo-nak a nemzeti központi bank határozatának megsemmisítését, amely határozatot az alperes fogadott el, és figyelemmel az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (1) bekezdése c) pontjának, az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének és a 2005/29/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdése c) pontjának rendelkezéseire, indokolt határozatot kell elfogadnia;
- a felperesek azt kérik, hogy az alperes és a Bíróság hívják fel a portugál államot/ügyészt/PGR-t a cselekvésre, és határozzanak a BCP által elkövetett cselekményekről;
- a felperesek azt kérik, hogy az alperes utalja a jelen ügyet az OLAF-hoz;
- a Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikke (1) bekezdésének értelmében a felperesek már az eljárás költségeinek megtérítését kérik, amelyeket megfelelően értékelni kell;

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek a következő jogalapokra hivatkoznak:

1. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdése c) pontjában, az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és a 2005/29/EK irányelv⁽¹⁾ 11. cikkének (3) bekezdésében előírt indokolási kötelezettség megsértése.
2. A „páncélszekrény” „zártöréssel való kirablásától” függetlenül a BCP tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a a pénzügyi rendszer pénzmosás céljából történő használatáról volt szó, következésképpen a hitelintézet tudta, hogy adócsalásról vagy elkerülésről volt szó, ami hozzájárult az Unió költségvetési bevételeit érintő veszteségekhez. Ezek a cselekmények „jogellenesek, sértik az Unió pénzügyi érdekeit”, és „közérdeken alapuló kényszerítő indokokat szolgálnak”, amelyek „alkalmas a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának igazolására”.
3. Attól a módtól függetlenül ahogyan több, mint egymillió eurót elloptak a „páncélszekrényből”, sérültek „az Unió pénzügyi érdekei” és különösen azok a bevételek, amelyekre az Unió költségvetése támaszkodik, „az Európai Unió költségvetésének, az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek költségvetésének, valamint az ezek által irányított és ellenőrzött költségvetéseknek a hatálya alá tartozó bevételek, kiadások és eszközök”; következésképpen egyszersmind olyan cselekményekről is szó van, amelyek „szabálytalanságnak” minősülnek, amely „a közösségi jog valamely rendelkezésének egy gazdasági szereplő általi, annak cselekménye vagy mulasztása útján történő megsértése, amelynek eredményeként a Közösségek általános költségvetése vagy a Közösségek által kezelt költségvetések kárt szenvednek vagy szenvednének, akár közvetlenül a Közösségek nevében beszedett saját forrásokból származó bevétel csökkenése vagy kiesése révén, akár indokolatlan kiadási tételek miatt”.
4. Amennyiben egy hitelintézetnek, tagállamnak/nemzeti központi banknak, az Európai Központi Banknak vagy tagállamnak/ügyésznek/PGR-nek tudomása van ilyen jellegű szabálytalanságokról vagy cselekményekről, ezeket lehetővé teszik és nem lépnek fel ellenük, az EUMSZ 310. cikk (5) és (6) bekezdésének, valamint az EUMSZ 325. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének tiszteletben nem tartását segítik elő, hasonlóképpen, mint amikor elfogadják, hogy a szóban forgó hitelintézet azon okból „szabálytalanságoknak” minősülő cselekményeket végeznek, hogy azok sértik a 2988/95 rendelet⁽²⁾ 1. cikkének (2) bekezdését.
5. A felperes azon aktus elfogadásával, amely elutasította a cselekvésre felhívó kérelmet, jogalapot talált ahhoz, hogy:
 - (i) ne utalja az ügyet az OLAF-hoz;
 - (ii) ne indítson „kötelezettségsgzési” eljárást a BCP hitelintézettel szemben;
 - (iii) elhalassza azon polgári bíróságok határozatát, amelyekhez 2010. február 1-je óta a BCP-vel valamint egyéb gazdasági szereplőkkel szemben kártérítési kérelem érkezett;
 - (iv) ne marasztalják el visszafordíthatatlanul meghatalmazottját, a Banco de Portugalt egy 2015. október 27-én megindított és jelenleg a Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra előtt folyamatban lévő közigazgatási perben, amely bíróság még nem hozott határozatot e tekintetben.

6. Az elfogulatlanság kötelezettségének megsértése, hatáskörrel való visszaélés és a lényeges eljárási szabályok megsértése az alperes meghatalmazottja, a Banco de Portugal által.

- ⁽¹⁾ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EKG tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL 2005 L 149. 22. o.)
- ⁽²⁾ Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 1995 L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet 1. kötet 340. o.)

2017. november 29-én benyújtott kereset – US kontra EKB

(T-780/17. sz. ügy)

(2018/C 052/46)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: US (képviselők: L. Levi és A. Blot ügyvédek)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg a jelen kereset elfogadhatóságát és megalapozottságát;

következésképpen:

- semmisítse meg a (2015. szeptember 1. és 2016. szeptember 1. közötti időszakra vonatkozó) 2016. évi értékelő jelentést és a 2016. évre vonatkozó, a éves díjazás és a jutalmak éves felülvizsgálatáról (Annual salary and bonus review; ASBR) szóló, 2016. december 15-i határozatot, amelyeket a felperessel 2016. november 30-án, illetve 2017. január 9-én közöltek;
- semmisítse meg az EKB-nak a felperes igazgatási felülvizsgálatra irányuló 2017. február 15-i és március 9-i kérelmeit elutasító 2017. május 3-i határozatát;
- semmisítse meg az EKB-nak a felperes által 2017. július 7-én benyújtott panaszt elutasító 2017. szeptember 12-i határozatát, amelyet a felperessel 2017. szeptember 19-én közöltek;
- az elszenvedett károk tekintetében ítéljen meg kártérítést;
- az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes – a 2016. évi értékelő jelentés megsemmisítésére irányuló kérelmet illetően – négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap, amennyiben a felperes értékelő jelentése általános, ismétlődő és körkörös bírálatokra szorítkozik.
2. A második, a vitatott jelentést érintő nyilvánvaló értékelési hibákra alapított jogalap
3. A harmadik, a hatáskörrel való visszaélésre, a felperes által elszenvedett alapított zaklatásra, valamint a gondoskodási kötelezettségnek és a megfelelő ügyintézés elvének a megsértésére alapított jogalap
4. A negyedik, a vitatott jelentés elkészítése során az alperes által elkövetett eljárási szabálytalanságra alapított jogalap.